

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

Comisia permanentă comună a Camerei Deputaților și Senatului pentru relația cu UNESCO

Alocuțiune cu ocazia Zilei lei
24 Iunie 2026

Domnule Președinte al Senatului,
Stimați colegi,
Doamnelor și domnilor,

Unele popoare și-au scris istoria în cărți.
România a știut să și-o coase și pe cămașă.

Astăzi, de Ziua lei, celebrăm nu doar o piesă vestimentară, ci unul dintre cele mai puternice simboluri ale identității noastre, o formă prin care acest popor și-a purtat cu demnitate memoria, credința și continuitatea.

De 70 de ani, România face parte din UNESCO.

Dar cămașa tradițională românească însoțește istoria acestui popor de sute de ani. A trecut peste epoci, războaie, schimbări sociale, generații și mode fără să își piardă sufletul. Și poate tocmai această putere de a rămâne vie o face, într-un fel, nemuritoare.

Doamnelor și domnilor senatori,

Un popor există nu doar prin instituții, hotare sau mari momente istorice, ci și prin lucrurile care îi țin vie memoria: limba, credința, tradițiile și simbolurile pe care le duc mai departe din generație în generație. Cămașa românească este unul dintre aceste repere.

De multe ori privim o ie și vedem frumusețea ei.

Dar uităm uneori câtă muncă, câtă răbdare și câtă cunoaștere există în spatele fiecărei cusături.

În lumea satului românesc, cămașa nu era făcută niciodată la întâmplare. Era purtată la sărbătoare și la rugăciune, la nuntă și la doliu, în momentele importante ale vieții. Fiecare semn, fiecare culoare și fiecare model vorbește despre familie, credință, comunitate și locul din care vii.

la românească a prins viață din mâinile femeilor care au muncit pământul, au crescut copii, au purtat grija casei și au cusut, în liniște, pe pânză, o parte din sufletul acestui neam.

Nu întâmplător, în anul în care România marchează 70 de ani de apartenență la UNESCO, vorbim astăzi despre cămașa românească și despre patrimoniul viu pe care avem datoria să îl protejăm.

Înscrierea în anul 2022 a „Artei cămășii cu altiță” în patrimoniul cultural imaterial UNESCO a confirmat valoarea universală a unei tradiții pe care românii au păstrat-o vie în timp. Dar această recunoaștere aduce și o responsabilitate: aceea de a proteja autenticitatea, comunitățile și meșteșugarii care duc mai departe această artă.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

Comisia permanentă comună a Camerei Deputaților și Senatului pentru relația cu UNESCO

Stimați colegi,

Ia românească nu este un produs de serie și nici un simplu obiect decorativ.

În ea există o formă de adevăr, de răbdare și de măiestrie pe care nimic făcut în grabă nu o poate înlocui.

Faptul că ia românească inspiră astăzi oameni din întreaga lume este un motiv de mândrie pentru România. Dar această apreciere trebuie să fie însoțită de respect pentru originea și valoarea culturală a patrimoniului românesc din care ea provine.

De aceea, avem obligația de a susține meșteșugarii autentici, creatorii populari și comunitățile care păstrează vie această moștenire culturală. În multe zone ale României, ia înseamnă nu doar patrimoniu, ci și șansa unei economii locale construite în jurul muncii cinstitute, al priceperii și al valorii create cu răbdare.

A proteja patrimoniul înseamnă, astăzi, și a proteja mâinile care încă știu să îl creeze.

Doamnelor și domnilor,

Patrimoniul nu se apără doar prin conservare și restaurare.

Patrimoniul se apără și prin educație.

Trebuie să îi apropiem pe copii și pe tineri de valorile culturale autentice și să îi ajutăm să înțeleagă nu doar cum arată o cămașă ci și ce înseamnă ea.

Cine a cusut-o?

Ce simboluri poartă?

Ce povești și ce formă de identitate păstrează?

Trebuie să îi învățăm să recunoască și să prețuiască autenticitatea înainte ca ea să fie îngropată sub imitații fără poveste.

Avem nevoie de ateliere, proiecte și programe care să ducă patrimoniul viu mai aproape de noile generații. Pentru că un patrimoniu pe care copiii nu îl mai înțeleg devine, în timp, un patrimoniu vulnerabil.

Cămașa românească nu ne cere să trăim în trecut.

Dar ne amintește că un popor care își pierde simbolurile riscă, în timp, să se piardă pe sine.

Doamnelor și domnilor colegi,

Astăzi, ia reușește să unească oameni și culturi dincolo de orice granițe.

Și poate acesta este cel mai frumos lucru: o cămașă născută în satul românesc a ajuns să vorbească lumii întregi despre România.